

HAJAMA

Sympathisanten der revolutionären
Bewegung Afghanistans

هواداران جنبش انقلابی مردم افغانستان (هجاما)

گزارش مختصری از مراسم تجلیل از روز شهدای جنبش ملی - انقلابی کشور و بزرگداشت از سالروز شهادت قهرمان ملی کشور مجید کلکانی

نه یک دوبار، فزون از شماره باید گفت
که بار عزت و ایمان کشیده اند بدوش
(استاد فدائی)

حدیث خون شهیدان هماره باید گفت
علی الخصوص شهیدان بادرایت و هوش

دکلمه این سروده زیبا بعد از خوش آمدید و یک دقیقه سکوت به احترام روح بزرگ شهدای جنبش ملی - انقلابی کشور و درپیشاپیش آنها مجید قهرمان از حنجره یکی از گردانندگان محفل یاد بود شهدا، که مثل همه ساله هجاما برگزار کننده آن بود، درفضای آرام سالن به تاریخ 14 جون 2008 م درشهر ایسن آلمان، طنین افگند .
انجنیرآهنگر آغازگر جلسه با این سرود و تذکر کوتاهش به رهروان راه این شهدای پاکباز یاد دهانی کرد که شهدای شان درطول حیات پربار خویش "هرگزیه زیر بار مذلت نرفته اند" و سربلند و مغرور بار عزت و ایمان را بردوش کشیدند. او گفت: این مبارزان غیور و آگاه دربرابر هرگونه ستمگر و متجاوز ایستادند و از آزادی، استقلال و حاکمیت ملی کشور و حقوق غصب شده مردم خود تا پای جان دفاع کردند. لذا رسالت ما رهروان است تا با تجلیل و بزرگداشت فزون از شماره ازین رستمان زمانه و ذکرحدیث خونهای ریخته شده آنها یاد شانرا زنده و راه شانرا پربرتر و درفش مبارزه شانرا سربلند تر و با پشتکار و ادامه کاری انقلابی بر افراشته نگهداریم.
جلسه در ساعت 2.30 بعد از ظهر به گردانندگی انجنیرآهنگر و خانم گلالی به زبانهای پشتو و فارسی به کارآغاز کرد. عده چشمگیری از هموطنان، اعم از خانواده های شهدا، شخصیت های سیاسی و نویسندگان و شعرا نامدار و با احساس کشور از خانم ها و آقایان از کشورهای مختلف اروپا درین گردهمائی حضور به هم رسانده بودند .
دیوارهای سالن با عکس هایی از شهدای جنبش ملی انقلابی کشور و شعار (دیموکراسی عطیه نیست که به مردم داده شود، بلکه دموکراسی حق مردم است) مزین شده بود. در قسمت دیگر در دیوار پیش رو، پرده سفیدی که در روی آن عکسهای شهدا با تصاویر زیبایی از مناظر طبیعی وطن توسط دستگاه پروژکتور در حال حرکت بود، به کیفیت این بزرگداشت می افزود و فضای جلسه را رنگ دیگر بخشیده بود. لهیب جوان وطنپرست و با احساس مبتکر این آرایش زیبا و پراحساس بود.

در قسمت اول انانسر جلسه شخصیت سیاسی مجید و چگونگی بزرگداشت از شهدا را این طور به بحث گرفت:
"به نظر من این تجلیل نه به عنوان یک عرف و عنعنه صورت میگیرد و نه هم مرده پرستی است. درین روز میکوشیم ویژگی های از جانبختگانی را بر شماریم که به جنبش " ملی- انقلابی کشور" تعلق دارند و در پیشاپیش شان هم مجید قهرمان را قرار میدهیم. در مورد مجید به صدها مقاله و هزاران صفحه نوشته شده. شما اگر بخواهید فشرده آنرا بگیریید به این نتیجه میرسید که: مجید انسانی بوده آزاده و مجهز به اندیشه های پیشرو که در دفاع از منافع ستمکش ترین طبقات ولایه های اجتماعی کشورش به میدان مبارزه مرگ و زندگی آمده است. مجید در راستای پیشبرد این مبارزه از هرگونه امتیاز در زندگی شخصی اش گذشته و آگاهانه به هرگونه ستم و تبعیض ملی و طبقاتی نه گفته و وارد عمل شده است. مجید تجاوز به کشورش را زیر هر نام و شعاری جنایت خوانده و در تقابل آن تا پای جان رزمیده است. و همین کار را درسطوح مختلف مجموع شهدای جنبش ملی- انقلابی کشور با نثار جان شان انجام داده اند."
سخنگوی جلسه گفت:

" وقتی انسانی به دفاع از خاک، وطن، ملت و ارزشهای پسندیده ملی خود در برابر اجنبی متجاوز می ایستد، او انسان ملی است. و وقتی در برابر ستمگران بومی نیز قرار میگیرد و در هر دو مورد به دگرگونی و تغییر عمیق اوضاع به نفع کشور و مردم خود باور دارد و به آن عمل و مبارزه میکند، انسان انقلابی است. این ویژه گی در مورد مجموع شهدای جنبش ملی - انقلابی صادق است. بنا اگر ما بخواهیم تجلیل از " مجید و شهدای جنبش ملی - انقلابی " را تجلیل

با مسما بسازیم باید این صفات را بزرگ بداریم و از آن بیاموزیم و به آن عمل کنیم، یعنی واقعا به ملی بودن به معنای ضد تجاوز و ضد تجاوزگر باور داشته باشیم و از میهن ویران شده خود که هم اکنون نیز مثل دوران حیات این شهدا زیر عراده های تانکها و بمباردمان طیارات و چکمه های سربازان بیش از 40 کشور متجاوز به رهبری امریکا و ناتو به خون کشیده میشود، دفاع کنیم و در تقابل با استبداد برزمیم"

در قسمت دیگر خانم گلالی سخنانی در همین راستا به زبان پشتو ارائه کرد و از یک تحلیل گر و محقق شناخته شده کشور ما خواست تا روی اوضاع جاری کشور صحبت کنند. سخنران گفت: بحث برای اثبات تجاوز به افغانستان دیگر یک بحث کهنه است، چه امروز خود متجاوزین اعتراف میکنند که به افغانستان تجاوز کرده اند. امروز بحث جدی بحث پیامد های این تجاوز به کشور ماست. برخلاف ادعاها، در افغانستان نه امنیت تامین شده، نه هم باز سازی صورت گرفته، پا گرفتن دموکراسی با تجاوز و بمباردمان که ادعای مسخره است. در عوض ارقام و اعداد بصورت مستند از آمار روز افزون رشد تولید مواد مخدر، فقر، جنایت، رشد تروریسم و جنگسالار، ناامنی و هزاران بدبختی دیگر حکایت دارد که محصول این تجاوز میباشند و هم اکنون دامنگیر مردم ما در داخل افغانستان است. این سخنرانی که با ارائه آمار و ارقام تازه و ذکر نقل قول هایی از پژوهشگران و صاحب نظران جهان همراه بود بر ارزش علمی و اکادمیک جلسه ما افزود و به استقبال حاضرین مواجه شد. بعد سؤالاتی در موارد مختلف از طرف حاضرین ارائه گردید که به آنها پاسخ داده شد.

معرفی دوشهید به نامهای سلطان و انجنیر زلمی (گلاب) از خاطرات زندان آقای رهرو نوشته بود که با زیبایی و احساس خاصی توسط اسحاق رهرو خوانده شد و اثر فوق العاده احساسی و عاطفی بر حاضرین مجلس گذاشت. پس از آن شعری داشتیم در بزرگداشت از شهدا که توسط شهید نامدار سامایی دکتور ایوب نیزک سروده شده و توسط دکلماتور جوان و پر استعداد، پکتیس، با گیرایی خاص دکلمه شد و استقبال پر شور حاضرین را به دنبال داشت. خاطرات زندان و گزارشی از وضع زندان زنانه در زمان حکومت خلقی - پرچی ها و بر خورد های غیر انسانی زندانبانان و شکنجه های غیر قابل تحمل بر زندانیان زن، عدم امکانات اولیه زندگی برای زندانیان، و یا زندانی ساختن مادران باردار و مادران با طفل شیرخوار در آغوش، و موارد دلخراش دیگر، موضوع نوشته ای بود که توسط یک خانم به عنوان چشمدید هایش ارائه شد. همچنان درین نوشته از مقاومت زنان حماسه ساز کشور ما سخن رفت که موجب تحسین و استقبال شرکت کنندگان در جلسه گردید.

بعد از وقفه نان، انجنیر آهنگر شعری را دکلمه کرد که توسط یکی از پیشندان جنبش ملی - دموکراتیک کشور ما، دکتور عبدالله محمودی در بزرگداشت از زنده یاد مجید کلکانی سروده شده و به این جلسه فرستاده شده بود. سخنران بعدی دانشمند و پژوهشگر پرتلاش و سرشناس کشور ما دکتور عبدالحنان روستایی بود که با سخنرانی پرمحتوا، پر شور و مدلل خود جلسه را غنای دیگر بخشید. موضوع انتخابات در ابعاد گوناگونش، بی معنا بودن انتخابات در یک کشور اشغال شده ای که همه امور در چنگال نیروهای اشغالگراست، معرفی شخصیت های واقعی کاندیداهای انتخاباتی در افغانستان و ماهیت فرمایشی انتخابات باز هم با فکت و آمار و مستند به سمع حاضرین رسید. دکتور روستایی به نقل از اینستاین گفت: "دنیا به خطر بزرگی مواجه است، ولی این خطر نه از جانب جنایتکاران، بلکه از جانب آنهایی متصور است که به جنایت نگاه میکنند و اعتراض نمیکنند". این سخنرانی در چند جای در نتیجه استقبال کف زدن ها قطع میشد. هم چنان گفتگو و بحث روی موضوعات تحلیلی و ارائه جوابات به اهمیت جلسه افزود. نکته چشمگیر دیگر در این جلسه که بر زیبایی و محتوای آن می افزود سهمگیری فعال شعرا و نویسندگان نامدار کشور بود که با سرودن اشعار شان توسط خودشان و یا توسط دیگران به محفل فضای ویژه بخشیدند. شکراله شیون با شور خاصی اشعارش را دکلمه کرد که جلسه را به هیجان آورد. مسعود قانع نیز با آواز و اشعار زیبایش بر این شور افزود.

لیمه دختر نوجوان با دکلمه کردن شعر پشتوی "دلمر په ځنگ گور" که یاد بودی از شاعر توانای زبان پشتو شاد روان محمد هاشم زمانی بود، نشان داد که فامیل ها اگر بخواهند چگونه میتوانند فرزندان شانرا به فرهنگ و جامعه شان پیوند بزنند، از سوی هم لیمه نشان داد که محمد شاه فرهود شاعر فرهیخته به هردو زبان پشتو و فارسی چه خوب شعر میسراید.

شعر زیبای دیگری به زبان پشتو به نام "ویره" از شهید نیزک داشتیم که خانم آهنگر آنرا با احساس خاصی پیشکش مجلس نمود و با شور حاضرین بدرقه شد.

همچنان اشعاری از زنده یاد لایلا صراحت روشنی و استاد واصف باختری زینت بخش قسمت دیگر محفل بود که دکلماتور توانمند خانم بلقیس آنرا زینت ده مجلس ساخت. جلسه، عمل بزدلانه و تفرقه افگنانه و غیرملی جمعی از دست اندرکاران سایت افغان - جرمن آنلاین را در برخورد شان نسبت به شهید مجید به شدت محکوم کرد. همچنان پیام ها و نوشته های پرمحتوایی از داخل کشور و از کانادا به همین مناسبت داشتیم که نسبت تراکم مطالب از خواندن باز ماند.

محفل به ساعت 9 شب با تاکید بر تداوم راه شهدا و با پافشاری روی وحدت ملی خاتمه یافت.

